

zondag 21 juni 2009

MELKWEG, Amsterdam 20 juni 2009

Binnenkomst in de oude zaal van de [Melkweg](#) geeft een trieste aanblik. Slechts een handjevol mensen is afgekomen op het concert dat **Edan** en zijn compaan **Dagha** vanavond geven. Heel vreemd is dat in wezen niet. Het laatste wapenfeit van de Bostoniaanse mc/producer, *The Beauty And The Beat*, dateert alweer uit 2005. Het leverde de man destijds goede kritieken op, maar van een grote Nederlandse doorbraak is nooit sprake geweest.

De leegte in de zaal veroorzaakt ergens een gevoel van saamhorigheid tussen de bezoekers. Alsof iedereen aanvoelt dat er iets bijzonders staat te gebeuren. Vanaf het moment dat boy-next-door Edan zijn eerste lines dropt weet je dat dat wensbeeld vanavond bewaarheid gaat worden.

Als geen ander weten de heren hoe ze het publiek voor zich moeten winnen. Op het begin van de show wipt Edan het podium af, om de circa honderd bezoekers persoonlijk te begroeten. Dagha verzorgt vanaf het podium de backups. Waar veel rappers in die functie erg *eager* zijn om zichzelf te laten horen, wat de show meestal niet ten goede komt, kent Dagha zijn plaats. Edan is de man vanavond, Dagha doet de ondersteuning. Hij krijgt overigens genoeg kansen om zichzelf te bewijzen en benut deze ten volste. Met 'zijn' *Rock And Roll* bijvoorbeeld, waarop hij laat zien dat ook hij in staat is om een zaal los te laten gaan. Dat Edan hem ondertussen vriendschappelijk plaagt met zijn elektronische distortion kastje toont het plezier dat de mannen hebben om samen het podium te delen.

De show zit vol met huzarenstukjes. De doubles tussen Edan en Dagha zijn niet minder dan geniaal. Om beurten rappen de heren één of twee woorden, waardoor een rap ontstaat die vloeiender is dan negentig procent van de solo's die je in de schappen van je hiphopmarkt aantreft. De perfecte timing die hiervoor nodig is toont de grote klasse van beide mc's.

Maar Edan is meer dan een rapper. Niet alleen produceert hij zijn eigen albums, ook als turntablist kan hij uit de voeten. Met zijn ene hand levert hij fantastische scratches, terwijl hij zijn andere nodig heeft om de mic vast te houden voor de strakke raps die hij over zijn eigen beats heenstort. Tot twee keer toe wordt een akoestische gitaar ter hand genomen, wat prettige intermezzo's oplevert.

Om de vrouwelijke bezoekers extra te paaien deelt Dagha rozen, gerbera's en lelies uit. Dat kunnen overigens ook andere bloemen geweest zijn. Ik ben muzikrecensent, geen bioloog of bloemist. Feit is dat deze actie de gelukzalige sfeer die in de zaal hangt alleen maar versterkt. Uitgelaten geniet het publiek van de laatste songs. Dagha ondersteunt Edans vers van *Rock And Roll* met en stapel platenhoezen. Na het afsluitende *Promised Land* gooit Edan er bij wijze van toegift direct nog twee acapella's uit. Het paradigma van 'zaal juicht - artiest komt terug' is niet aan de eigenwijze Bostonian besteed. Die benadering is even verfrissend als het oeuvre dat de man inmiddels heeft opgebouwd. Daarover gesproken, tijdens het optreden liet hij weinig tot geen nieuw materiaal horen. De hoop op een spoedige opvolger van *The Beauty And The Beat* lijkt voorlopig dan ook ijdel. Dat neemt overigens niet weg dat dit optreden een groter publiek had verdiend. Was kwaliteit een maatstaaf voor succes, dat hadden zelfs HMH en Ahoy hier niet volstaan. *Klaas Knooihuizen*

Wie dit nog op tijd leest: vanavond (21 juni) treden Edan en Dagha op in [Doornroosje](#) in Nijmegen. Ga dat zien, want beter dan dit ga je het dit jaar niet krijgen.

REACTIES

Log in om te kunnen reageren!

[Sluit venster](#)